

SCÉNICKÁ ŽATVA

FESTIVALOVÝ DENNÍK 83. ROČNÍKA SÚŤAŽÍ SLOVENSKÝCH DIVADELNÝCH SÚBOROV
Č.4

EDITORÁLNE

Pri písaní o súčasnom hrdinovi sa neviem ubrániť nutkaniu pateticky prehlásiť za hrdinov dnešných dní všetkých, čo robia divadlo z čistej lásky. Pred oči sa mi tlačia heroické obrazy upracovaného slovenského roľníka, ktorý po celodennej práci odkladá pluh a brodí sa dlhé kilometre zaviatou cestou do chátrajúceho kultúrneho strediska vedľajšej obce, aby sa tu vo svojom voľnom čase venoval divadlu. Vidím obraz mladého človeka, ktorý namiesto bezcieľneho flákania sa niekde po periférii betónového sídliska, miesto rozbíjania okien a „vyfajčievania“ pod balkónom, sadá do električky č.5 a vezie sa na mimoriadnu sobotnú skúšku. Plody svojej poctivej práce hrdlo prezentujú dnes na Scénickej žatve.

A tu prichádza na scénu nový hrdina. Divák. Ten druhý, čo odloží pluh, brodí sa závejmi, „nevyfajčieva“ pod balkónom, vydá 30 korún namiesto za pivo na lístok a ide si ochotníka pozrieť. Divák ochotníckej produkcie je často hrdina láskavý, vie až pokrytecky snaživo tleskať kusu nevalnej kvality a podarovať karafiát tvorcom nezaslúžene, len za snahu. Niekedy musí divák zničiť skutočne veľa.

Nechcem si predstaviť koľko museli „prekusuť“ tleskajúci diváci ranných produkcií nášho ochotníckeho súboru. Ako mladé avantgardné divadlo sme nelútostne tepali do spoločnosti a v autorskom predstavení „(S)prostý život“ sme si brali na pranier všetky neduhy a neresti sveta. Nastavovali sme zrkadlo! A ľudia tleskali, nosili karafiáty a nás to posilňovalo nech tepeme a nastavujeme stále viac. A my, posilnení sme sa vybrali tepať aj na krajskú prehliadku ochotníckeho divadla. To bolo prekvapenie... Porotca, herec, režisér, legenda ochotníckeho divadla, nejaký Sadílek, zrazu netlieskal. Povedal: „Viem, mnoho sa hovorí, že je lepšie, ak mladí hrajú divadlo, ako by mali fetovať. No, keď som videl túto produkciu, radšej keby ste asi fetovali...“. Výpočet hrdinov pre tento článok je týmto konštatovaním vyčerpaný.

Hrdina je ten, kto hrá, hrdina je ten, kto láskyplne nedokonalý inscenačný tvar ocení potleskom a veľký hrdina je porotca, ktorý mi ako zmätenému pubertiakovi jasne povedal: „Tadiľto nie, priateľu!“. A mal pravdu. Dnes idem hrdinsky inokadiaľ, ľudia mi k tomu hrdinsky tleskajú a ja iba dúfam, že ma jedného dňa niekto opäť hrdinsky „zvozí“, ak pôjdem zle...
LUKÁŠ KODOŇ

NEHRYZTE SI DO JAZYKA

Kde sa skrýva súčasný hrdina a kto mu stojí v ceste?

Pre mňa je hrdinom súčasnosti ten, čo ľudí hrdinom nepraje. Paradoxne mu v ceste najviac spája. Ten, čo humanizuje svet. Takže ťažko to stoja tí, ktorí ho potrebujú. Ale to je osud bude nejaký politik alebo náboženský aktivista. hrdinov.

Problémom však je, že žijeme v dobe, ktorá

JOZEF KRASULA

Edgar Lee Masters: Spoonriverská antológia

VÝKRIK DO TMY` ` rozhovor s tvorcom

Zhovárame sa o súbore GONG s Danielou Pápayovou a o inscenácii Spoonriverská antológia s režisérom Petrom Nagyom.

Počas Vášho predstavenia niekde v hľadisku za mojím chrbtom zaznela poznámka: „Oni majú super týpkov“. Pritom väčšina súborov sa sťažuje práve na absenciu mladých hercov. Máte nejaký tajný trik, ako získať a udržať si mladých mužov v súbore?

Daniela Pápayová: Žiaden recept neexistuje. Je to dielo náhody, oni chodia do súboru už od detstva, tak jedine, že som ich neodradila. Pri každej inscenácii vychádzame z toho, koho máme na javisku a podľa toho sa pre nich snažíme vybrať tituly. Nesnažíme sa ich nikam neprirodzene tlačiť, vychádzame z ich prirodzeného prejavu. Chodíme na pravidelné sústreďenia, kde sa pri skúškach vzájomne ovplyvňujeme.

V snahe posunúť úroveň tohto denníka trochu nižšie položíme jednu otázku „bulvárneho charakteru“: práve na tých sústreďeniach sa nevede aj niečo nekalé, nesúvisiace priamo s prípravou predstavenia?

Daniela Pápayová: No, skúšajú všetičko možné. Je to hlavne o vzájomnej dôvere. Zatiaľ sa nikdy nič

mimoriadne neudialo. Je prirodzené, že sa tešia, že sú spolu a chcú si to užiť, ale snažíme sa im vysvetliť istú mieru a oni to rešpektujú. Veríme im.

Ešte naša unifikovaná otázka o súčasnom hrdinovi a jeho cieľoch....

Daniela Pápayová: Viete čo, ja Vám dám radšej číslo na Peťa...

Peter Nagy: Tak fakt neviem, kto by mal byť súčasný hrdina ani v živote a nie to ešte v dráme. Môžem hovoriť tie samozrejme veci, že hrdinovia sú všetci, čo robia poctivo svoju prácu každý deň, od lekárov po hasičov. To je prirodzené. Mne v súčasnom divadle chýba veľká téma a tak ani hrdinov, ktorí by sa jej zmocnili, nevidím.

Porota sa mnohokrát na tomto festivale vyjadřila k neadekvátnosti výberu textu pre mladých hercov, ktorí majú bez potrebnej životnej skúsenosti hrať v predstaveniach napríklad manželské vzťahy. Vy prichádzate s hrou, kde mladí hrajú postavy ani nie staré, ale priamo dávno mŕtve.

Peter Nagy: Ja už roky tvrdím, že sa mladé a detské súbory podceňujú pri výbere textov, a preto sa snažím vybrať také texty, ktoré by nečakali. Lebo kto je dostatočne starý a má životnú skúsenosť na to, aby zahral mŕtveho?
LUKÁŠ KODOŇ

PO PAPULI hodnotenie poroty

Prezentácia zápaliek

Mladí divadelníci z Lendaku sa v bulletinne priznávajú, že ich inscenácia *Zápalky* „vznikla spontánne na podnet lyrickej básne J. Urbana“. Ale keďže pátranie po Urbanovej poézii bolo ťažké, pomohli si Andersenom. Otázkou je, čo zostalo z Urbana a aký je podiel Andersena „na fabulačnom poludštení hry“. Inscenácia začína ako moralita o poslaní zázračnej zápalky, neskôr sa mení na radenie etúd, ktoré systémom princípov dramatickej výchovy prezentuje schopnosti, ale aj herecké limity Lendačanov. Metodológia tvorby sujetu zostala zahmlená, hoci inscenačný tvar tak nepôsobil. Radosť z hry detských hercov bola evidentná. Mnohé zvolené postupy boli zaujímavé, miestami však skĺzli do samoučelného predvádzania výsledkov improvizácie ako výsledku skúšobného procesu. Pri prenose inscenácie do nového priestoru by mohla režisérka zúžiť priestor tak, aby sa herci neutápali v šírke javiska. Vyriešenie dvojice anjelov (?) tiež nie je najšťastnejšie. Chlapec s flautou v momente, keď nehrá, bohužiaľ aj nehrá. Jeho občasná zapojenie do príbehu hry je náhodné. Na druhej strane, divadelný súbor z Lendaku predstavil javiskový tvar, ktorý v podobe miniatúry predviedol výsledok vlastnej improvizácie a „vlastných pocitov“. Naplnil ambíciu, ktorú si súbor stanovil na začiatku svojej práce v zmysle: „Zlepili sme dielko, ktoré ľudí oslovilo a nám robí nesmierne potešenie prezentovať sa.“

PETER HIMIČ

Mária Budzáková: *Zápalky*

CEZ ZUBY "minihodnotenia divadelníkov"

Deň otvorených dverí v ÚPN DPS

Predstavil sa nám veľmi ambicióznym a šikovným kolektív z oblasti detskej dramatickej tvorivosti. Predstavenie by teda malo byť určené najmä deťom. Po výbornom nápade s úvodnou výstavnou prezentáciou sa dostávajú do Dňa otvorených dverí v ÚPN DPS. Pred nami sa ukazuje, aké môžu byť deti zlé. Tu nám však chýba moment, kedy si môže aj dieťa niečo vziať z predstavenia okrem „inšpirácie“, ako sa správať. Nie je tu bod, kedy môže pochopiť tú hyperbolizáciu, že si z toho má vziať pravý opak, teda ako by sa správať nemalo.

EDUART

PO PAPULI hodnotenie poroty

Paľo Ročko skončil!

V inscenácii dramatisácie poviedky B. S. Timravy *Skon Paľa Ročku* súboru z Nového Mesta nad Váhom je aj suché listie, aj bohyňa času, aj chór, aj zvonca a zvony, biele dáždzníky, mýtické postavy aj postavy reálnych dedinčanov... A predsa napriek tejto slubnej hromade, videli sme inscenáciu plochú, nevelmi záživnú, inscenáciu, ktorá nás informovala o príbehu Paľa Ročku. Nemožno tvrdiť, že je bez ambícií a istých poučení, že sa neusilovala obkresliť širokú adaptáciu Timravinej prózy z pera režiséra Matúša Olhu.

Tak prečo tá plochosť, prečo len tá informácia? Predovšetkým preto, že Š. Psočný viac ako režíroval iba aranžoval, umiestňoval postavy do priestoru, nedokázal vytvoriť v tomto výsostne štylizovanom rámci konkrétne a človečenstvom naplnené situácie. Ba aj preto, že zvolil typ sošného navzájom nekontaktného herectva. Herec hercoví, postava postave nebola partnerom. Možno sa usiloval o tzv. vecné,

štylizované (až obradné?) herectvo, ale aby vyšlo to, čo je v Timrave i adaptácii a nad tým aj významová nadstavba mohla spoľahlivo fungovať, musel by sa konať kontrast, napätie medzi životnými situáciami (vrátane emocionalita) a tými vrstvami inscenácie akými je chór, biely anjel smrti či boh Chronos, ktorý meria čas, kavky etc. Takto existujú v Psočného režii vedľa seba, navzájom nekomunikujú. Nečudo, že inscenácia mala fádny temporytmus a len akési mechanické napĺňanie predpísaných situácií. Tak nečudo, že inscenácia si (s výnimkou úvodného pohrebu) nevytvorila sugestívnu atmosféru a stala sa len „vyzdobenou“ správou o Paľovi Ročkovi, ktorý sa pretrhol v práci, možno v žití vôbec, ktorý u tej dámy z Polichna, tak naliehavo pripomína zlomených hrdinov A. P. Čechova či Gončarovho *Oblomova*. Slovom, Timravina analýza, ponor do duše človeka a jeho blízkych sa nekonal. Iba Paľo Ročko skončil. Naozaj.

VLADIMÍR ŠTEFKO

PO PAPULI hodnotenie poroty

Pokecajte si, keď už máme toľko času

Na predstavenie divadla Gong z Bratislavy som sa patrične tešil, lebo poézia Edgara Lee Mastersa mi je blízka a zaujímalo ma, ako sa s ňou popasovali ľudia ich vekovej kategórie. Moje potešenie sa ešte vystupňovalo, keď som sa dozvedel, že mladí Bratislavčania nepostúpili z Hviezdoslavovho Kubína, ale z celoštátnej prehliadky alternatívneho divadla.

Dramatizátori a režiséri predstavenia ponechali všetky plány poézie Mastersa v prachu a na scéne len odprezentovali, kto bol kto. Ide len, vo väčšej časti predstavenia, o odrecitovanie a ploché znázornenie slova. V jednotlivých postavách sa síce pokúsili nájsť niečo, na čom by sa dalo zabaviť, niečo na čom by sa dalo poplakať, jednoducho niečo. Až som mal pocit, že sa hľadá v texte „čokolvok“. Neprekázalo by mi to vtedy, keby bol budovaný tvar predstavenia ako sled kabaretných čísel. Lebo kabaret je v našich končinách nedoceneným divadelným

Božena Slančíková-Timrava: *Skon Paľa Ročku*

tvarom. Množstvo svetových režisérov, napríklad Max Reinhardt, použili kabaret ako laboratórium. To „čokolvok“ je prezentované vo veľmi vkusných kostýmoch, v estetickom maskovaní a zaujímavej scéne. Kufor, ktorý je veľmi silným scénickým prostriedkom, pretože ponúka predpoklad istého tajomstva, naplňovania a vyprázdňovania, používajú gongáči ako polyfunkčnú rekvizitu. V mnohých prípadoch veľmi vkusne (najmä scéna s obesencom). Ostatné prvky ako paraván, malá kaplnka, či plachta s panenkou Máriou v zadnom pláne sú len tým, čím sú. Spomínaná červená mariánska plachta je asi jediným výtvarným prvkom, ktorý mi na scéne výrazne prekáža.

V inscenácii je veľa zaujímavých scénických nápadov, ale aj napriek tomu prevláda istá stereotypnosť. Texty sú prezentované len tak - mimochodom. Myslím si, že je tam málo hereckej aj režijnej invencie. Na rozdiel od prezentácie Mastersových textov, v momente, keď sa začne parafráza na Poštu pre teba (trochu tak „stužkovská“) alebo na módnou prehliadku mŕtvol, súbor ožije a mám pocit, ako keby toto boli témy, o ktorých chceli hovoriť, ktoré chceli so mnou komunikovať. A ten Masters zrazu trošku prekáža. Tvorí len akési intelektuálne pozadie. V inscenácii je množstvo odkazov ku kabaretu, k fraške, ale určite ani jeden odkaz k reality šou, ako mi to oznamuje bulletin, a preto, pre dobro všetkých, nebudem o tom ani uvažovať.

Mrzelo ma, že niektoré postavy, najmä vojak, pripomínajúci postavu sluhu z Camusovho *Nedorozumenia*, boli vybudované veľmi zaujímavo vo všetkých hereckých zložkách a niektoré, ako príklad by som použil postavu politika, boli vybudované na efekt, bez väčšej režijnej a hereckej invencie.

Dovoliť si ešte jednu poznámku, ktorou sa vrátim k mojej úvodnej radosť. Nevieť totiž, v čom bolo toto predstavenie alternatívne. V práci s hercom, v práci so scénou, v práci so slovom, v práci s textom.... Nevieť. A trochu ma to aj mrzí. Som presvedčený, že zabielená tvár a vkusne natupirované vlasy nie sú znakom alternatívneho divadla.

ROMAN SORGER

`` VÝKRIK DO TMY `` rozhovor s tvorcom

Rozhovor s *Máriou Budzákovou*, režisérkou predstavenia „Zápalky“ - *Detský divadelný súbor Gašparko pri ZŠ v Lendaku*.

Aký by mal byť podľa vášho názoru novodobý hrdina v divadle?

Novodobý hrdina, či už v divadle, alebo v umení ako takom by mal byť morálny po všetkých stránkach, čiže by mal byť rodinne založený. Kladný hrdina by mal pozdvíhať ľudí, čiže by mal byť vzorom pre ostatných. Mal by byť svetlom, ktoré svieti ľuďom na cestu. Aj ja sa snažím deťom v súbore priblížiť základné hodnoty typu - rodina je základným kameňom spoločnosti, pretože základné hodnoty sú rozvrátené.

Proti komu / čomu by mal bojovať?

Mal by bojovať proti tomu, čo som už spomínala, ako je roztrieštenosť hodnotového rebríčka terajšieho človeka. Mal by bojovať za morálne kresťanské hodnoty.

MICHAL NOVODOMSKÝ (NEWHOUSE)

`` VÝKRIK DO TMY `` rozhovor s tvorcom

Rozhovor so *Štefanom Psotným*, vedúcim divadelného súboru JAVORINA v *Novom meste nad Váhom*.

Najskôr by som Vám rád v mene redakcie zagratuloval k cene, ktorú ste práve dostali. Je to cena za výrazný podiel na šírení ochotníckeho divadla a pri tej príležitosti sa samozrejme ponúka úvodná otázka: čo plánujete robiť ďalej?

Divadlo. Nezáleží na veku. Budeme hrať divadlo, pokiaľ budeme zdraví. Pokiaľ nám financovanie kultúry bude priat. Máme zázemie, máme vlastné zdroje, fundus a ak treba, pomôže mesto. Len chlapi na hranie nám chýbajú.

A dramaturgicky?

Naši sú skôr na komédiu, teda, ak nám niekto neodíde, budeme robiť „Tri v tom“. Mládežníci robia Margitu a Besnú už tretí rok. Máme tiež družbu so súborom v Čiernej hore, ktorý má podobný festival ako sme založili my - festival Aničky Jurkovičovej. Festival hovoriaci o žene, o jej problémoch a starostiach, o tom ako má tá žena žiť. Tak ideme na ich festival a oni prídu sem.

V súbore máte pomerne veľa mladých hercov. Ako vnímajú výber tradičných textov ako je Skon Paľa Ročku?

Aj „stari“ herci našli v tomto texte „záľubu“ až vtedy, keď zistili, čo im text hovorí, čo im môže priniesť. Ak sa tam objaví to, čo im je bližšie, potom je to vehementné. Ja som rád medzi mladými, lebo tí dávajú entuziazmus, chuť do roboty a pokiaľ sa divadelne hádame, oni mi dávajú svoj vklad, svoj názor idúci do koncepcie, do ľudskosti, tak to samozrejme prijímam. Keby ich to nebavilo, tak utečú. Ale niekedy musí človek presadiť to svoje. Kto vidí túto hru inak, spraví ju inak, moderne, ale podstatné je vyjadriť myšlienku pre diváka tak, aby ju pochopil.

Aký by podľa Vás mal byť hrdina súčasnej drámy, proti čomu by mal bojovať?

Nemá čo bojovať! Bojujú iba vojaci sprostí, ktorí na frontoch padajú. Ale mal by brániť to, v čo verí. Veriť v česť, spravodlivosť, charakter a milovať jeden druhého. Mój otec vravel: „Miluj bližného svojho ako seba samého.“ Ja som si to upravil a vravím: „Miluj bližného svojho viac ako seba samého!“ a podľa toho žijem.

LUKÁŠ KODOŇ

`` PO PAPULI `` `` hodnotenie poroty

Instantní príbeh krásnej loupežnice

Krásne literárni príbehy jsou především na čtení. Těm nejlepším, ale nemusí to být pravidlem, se stává, že jsou filmovány, zdívaldělňovány a podobně jinak zmocňovány v jiných uměleckých formách. Příběhům Astrid Lindgrenové se to stalo bezpochybně. Platí však, že nikdy není nad původní text, čtený se zaujetím a srdcem otevřeným bohaté fantazii. Literatura umí vyvolat představy jedinečné a jasné, osobní zážitek, který si vždy formulujeme sami. Dramatizace pokaždé něco postrádá, něco jen reprodukuje nebo interpretuje jinak. Přepis do jiného uměleckého druhu je prostě zvláštní komunikací. A nám, co jsme si radostně užili literární příběh pak může ona jinakost přijít líto, dokonce nás může rozhořčit, naštvat, protože se cítíme ochuzeni či dokonce oklamáni...

Nemyslím si ovšem, že je to případ púchovské „adaptace“ o dceři loupežníka, krásné Ronji, která láskou k synovi ze znepráteného tábora Borků (cestou vzpoury) dosáhne smíření mezi rody. Myšlenka a téma jsou v dramatinaci obsaženy, příběh se srozumitelně naplní, napětí neschází a dětský divák si užije dramatických peripetií a šťastného konce. Přesné nadávkovaná inscenace má základní gesto v jakémsi komiksovém tvaru, s přesnou stylizací, s potřebnými kontrasty a temporytmem, zvoleným tak, aby hra permanentně přitahovala pozornost dětského diváka (však nám to jeden z nich párkrát během představení potvrdil). Ono komiksové zakotvení lze demonstrovat např. úsporně užitým textem a jeho nahrazením „oživými“ obrazy - s jakousi obrácenou perspektivou, s detailem v popředí (molo), kde se odehrávají intimnější scény Ronji a Birka a bohatým pozadím stylizovaným

hereckou akcí na vlastně zcela prázdné scéně. Loupežnické scény i tance divoženek jakoby byly oživením dřevorytem, knižní ilustrací, která se dá do pohybu. Prostředky inscenace jsou v podstatě až minimalistické. Což neplatí jen pro scénografii a rekvizity, ale - právě v duchu komiksu - i pro dialogy, vlastně slogany vypracované z textu Lindgrenové. V řadě míst možná na škodu hlubšího zážitku, který by mohl doznít větší silou - kdyby nás inscenační nehnali divokým lesem dál a dál, v rychlých střizích, při nichž často nestačí doznít téma.

Herectví je suverénní, typově perfektně založené, přesné v jednání i ve stylizované choreografii, vtipné, samozřejmě s výtečnou představitelkou Ronji, skvělou Matkou Louisou a charismatickým Matisem, chór přesný. Inscenační mají smysl pro humor i pro vykreslení atmosféry, mordýřské scény cudně skryjí za hranicí jeviště a nabídnou jejich zvukovou verzi, čímž značně atakují divákovu fantazii.

Inscenace je jakoby dvourychlostní - první dvě třetiny příběh rozehrávají, zrození, dospívání, první setkání s Birkem a spor s otcem. Ale její vrchol, vzpouru Ronji a Birka i závěrečné smíření rodů odbudou inscenační jen několika málo závěrečnými okénky - ostrými jako výstřel. Avšak vyprší čas inscenace, zřejmě metodicky nastavené na žádoucích padesát minut klasického času divadla pro děti. Nuž, nebylo v té inscenaci sice všechno, o čem si můžeme v původní podobě přecíst, nebyl v ní možná i hřejivější dotek dvou milujících srdcí, které překonají nepřátelské sváry, nebyla silnější a bohatší o potřebnou emocionalitu a řada věcí byla jen nahozena, nerozehrána s větším důrazem a bohatostí, ale bylo to představení čisté a oslovující.

ALEXANDR GREGAR

`` VÝKRIK DO TMY `` rozhovor s tvorcom

Rozhovor s *Jozefom Kolejčákem*, režisérom inscenácie „Ronja“ - *Divadlo M pri DK v Púchove*.

Kto je pre teba a pre dnešné divadlo hrdinom a proti komu / za čo by mal dnes bojovať?

Neviem, či to vôbec ešte niekoho zaujíma mať nejakého hrdinu. Mám pocit, že už nie je doba, kedy ľudia hľadajú svojich hrdinov, nejaký ideál... tie časy už minuli. Každý má svojho boha.

Pre mňa hrdinom zostáva klasický ochotník - ako tu na Žatve - to znamená človek, ktorý robí niečo na viac, bez toho, aby za to dostal nejakú hmotnú odmenu a verí svojim ideálom. Verí svojej myšlienke, že to má zmysel - zmysel tvorit' krásno.

Ako často sa venuješ réžii v Divadle M v Púchove?

S Púchovčanmi pracujem programovo, takmer každý druhý rok pripravíme inscenáciu. Nie sme nejaká manufaktúra, všetko, na čom pracujeme musí dozrieť. Medzi nami vládne istý konsenzus - väčšina z nás pracuje a divadlu sa venuje len vo voľnom čase a od toho sa odvíja i frekvencia našich stretnutí.

Prečo ste si pre javiskové stvárnenie vybrali práve Ronju od Astrid Lindgrenovej?

Ronju sme si vybrali z dvoch dôvodov. Po

prvé preto, lebo sme chceli opustiť našu dramaturgickú líniu inscenovania Andersena a po druhé preto, že sme sa chceli pustiť do niečoho, čo si vyžaduje väčší podiel textu na inscenácii. Predtým sme robili predstavenia, ktoré boli viac pohybové a teraz sme sa rozhodli viac sa zaoberať slovom a rečovým prejavom na javisku.

JULIANA BEŇOVÁ

Astrid Lindgrenová: Ronja

ŠEPOTY A VÝKRIKY` ` ` `shoty z rozborov` ` ` `

LENDAK: "Zápalky"

- nemal som pocit, že by tam bola akási naivnosť, či dokonca „netrebnosť“ detí...
- bolo vidno dobrú pedagogickú prácu so súborom, čím nechcem podceňovať ostatné zložky predstavenia... (P. Himič)

PÚCHOV: „Ronja“

- Mäso, mäso, mäso.....to tam veľmi trčalo a vadilo !!!!!!!!!!! (J. Šimko)
- ženská tlupa, ktorá je zvýraznená aj kostýmovaním (P. Himič)
- Birk pochádzal z takého chudobného zbojníckeho rodu (V. Štefko)
- my sme včera tlmočili predstavením, dnes už len počúvame (divadelníci z Púchova) - To je obľúbený trik (V. Štefko)
- ďakujem súboru z Púchova za používanie spoluhlásky "l" (Eva, študentka herectva)

DS JAVORINA Nové Mesto n./Váhom: „Skon Paľa Ročku“

- divadelníci v posledných rokoch zistili, že táto teta Timrava z Polichna a Ábelovej má vo svojej tvorbe kopy materiálu, ktorý svojim významom prekračuje hranice Slovenska
- tá biela dáma, čo tam vyzváňala, to nebol školník
- inscenácia, povedal by som s krutosťou seba vlastnou, je o tom, ako sa Paľovi Ročkovi zle prihodilo...
- tu herec nebol hercoví partnerom a človek človeku človekom...
- situácie boli mechanické, vyprázdnené, ploché a informatívne
- ja som v predstavení necítil atmosféru a kolegovia z poroty ma za to nelínčovali, že som ju necítil

- tá v bielom bola zrejme „pani Chronosová“, keďže Chronos bol Boh času...
- dlho už kecám a nemám t'ahák, teda sa musím pozrieť, či som na niečo úžasného nezabudol
- scénografia, rozvrstvenie priestoru, sú nepochybne správne a sú súčasťou hereckého konania, až na pôdorys krčmy, kde sa postavy veľmi tiesnia, majú málo priestoru
- ja som to prečítal, ako osoba relatívne vzdelaná...
- v ďalšej debata možno sám seba doplním, či popriem, ale to sa mi nestáva... (V. Štefko)
- chlapi v krčme miesto toho aby plli, sedia...!
- pomaly ma inscenácia unášala do nebezpečného diváckeho pokoja... (R.Sorger)

- ako kultúrna vložka
- bola by to kuriozita, keby ste 2-3 krát to „l“ vyslovili (V. Štefko)
- trčali z toho dva obrazy - „Pošta pre Teba“ a módna prehliadka, ktoré akoby hercom vyhovovali viac, ako samotný autor Edgar Lee Masters
- ...sú tu ešte také detaily...budete tu ešte v noci? (R. Sorger)
- bola tam silná anglo-americká, čierno-horrorová silná atmosféra a štylová čistota (J. Šimko)
- já jsem se příjemně bavil
- tak úžasné falešný styl muziky co používáte, to je úžasné a bavilo mě to, ale hlubší smysl jsem v tom nehledal doma se bavím koukaním na Killa Billa a když mi někdo řekne, že jsem úchylák, podám mu všechny svazky Shakespeara, které mám doma a řeknu mu, „přečti si“... (A. Gregar)

Odpočul a zapísal MAŇO LACKO

Divadlo GONG, Bratislava: „Spoonriverská antológia“

- hlavným recitátorom za poroty je Roman Sorger
- ideme k súboru, ktorý nevie povedať „l“, lebo je z Bratislavy
- dnes sa dodržiavanie mákého „l“ vyskytuje tak riedko, že tí, ktorí ho používajú, začínajú byť smiešni...
- títo mladí sú podľa mňa presvedčení, že všetci, ktorí sú od nich minimálne o 5 rokov starší ich nechápu a že dejiny sa začínú písať až dnes večer v stane červenú plachtu som zle pochopil, ale to už asi patrí k mojej indispozícii
- bola to „cintorínska revue“, alebo „večierok cintorínskej spoločnosti“, ktorá oslavuje 100-ročné jubileum
- pasáž s „Poštou pre Teba“ mi pripadala

PROGRAM

SOBOTA 3. 9. 2005

10.00 DO Strojár
Rozborový seminár, vzdelávací cyklus EDUART a prednášky

13.00 Kino DO Strojár
dDDD ZUŠ, DĚČÍN (CZ)
O líné a lakomém (na motívy arménskej rozprávky)
Réžia: Jana Štrbová

15.00 Štúdio SKD
SLOVENSKÉ DIVADLO VERTIGO PRI CELOŠTÁTNEJ SLOVENSKEJ SAMOSPRÁVE (H)
Alexander Gelman: Lavička
Réžia: Andráš Dér

16.00 Kino DO Strojár
Celoslovenská konferencia Rady pre neprofesionálne divadlo na Slovensku

16.00 Námestie
Koncert: Nota Bene, Dolný Kubín

16.30 Kino DO Strojár
Rozborový seminár

18.00 Kino DO Strojár
Prezentácie tvorivých dielní

20.00 Kino DO Strojár
Slávnostné ukončenie Scénickej žatvy a vyhlásenie Ceny za tvorivý čin roka

20.45 Festivalový stan
DIVADLO BABSCÉNUS, MARTIN
A. E. Timko: Krupľová komédia - 11 rokov po...
Réžia: Drahuša Panušková a Tibor Kubička

22.00 Festivalový stan
Divadelná zábava až do rána - DJ Lupto tancovačka show

FaxCOPY a.s.

SKOČIŤ DO ÚSMEVU

Dnešná slávnostná premiéra dokumentu Scénickej žatvy Fest TV

Panáčikovia prezentujúci prvý hraný dokument

FESTIVALOVÝ DENNÍK Č. 4

ŠÉFREDAKTOR: MICHAL DITTE, REDAKTORI: MARIÁN LACKO, JULIANA BEŇOVÁ, LUKÁŠ KODOŇ, MICHAL NOVODOMSKÝ, JAZYKOVÁ REDAKTORKA: JULIANA BEŇOVÁ, LAYOUT: MICHAL DITTE,

FOTOGRAFIE: FILIP LAŠUT

VYDALO NOC BRATISLAVA, POČET KUSOV: 300, VYDANÉ PRE VNÚTORNÚ POTREBU NOC